

ΑΠΟ ΤΟΝ "ΦΑΟΥΣΤ",

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ)

ΓΡΕΤΧΕΝ (μόνη στην άνεμη της)

Ἡ ἡσυχία μου πάει,
βαρειά μου εἶν' ἡ καρδιά·
δὲν τὴν ξαναδρίσκω
ποτέ, ποτέ μου πιά.

Σὰ δὲν εἶναι μαζί μου,
χάρος εἶν' ἡ ζωὴ μου
κι ὅλη γύρω ἡ πλάση
σὰ νάχη σκοτεινιάσει.

Τὸ δόλιο μου κεφάλι
σὰ νάβει σαλευμένο,
τὸ δόλιο λογικό μου
κατακομματιασμένο.

Ἡ ἡσυχία μου πάει,
βαρειά μου εἶν' ἡ καρδιά·
δὲν τὴν ξαναδρίσκω
ποτέ, ποτέ μου πιά.

Αὐτὸν στὸ παράθυρο
νὰ ἰδῶ μονάχα βγαίνω,
ἔξω στὸ δρόμο μόνο
γι' αὐτὸν πηγαίνω.

Τ' ἀγέρωχό του βῆμα,
τὸ εὐγενικό κορμί
καὶ τὸ χαμόγελό του
καὶ τῆς ματιᾶς ἡ ὀρμή.

Κ' ἡ μαγεμένη βροῦση
ποῦ τρέχει ἀπ' τὴ μιλιὰ του
κι ὅπως τὸ χέρι σφίγγει
καὶ ἄχ! τὸ φίλημά του!

Ἡ ἡσυχία μου πάει,
βαρειά μου εἶν' ἡ καρδιά·
δὲν τὴν ξαναδρίσκω
ποτέ, ποτέ μου πιά.

Τὸ στήθος μου σ' ἐκείνον
νὰ ὀρμήσῃ λαχταρᾷ
ἄχ νὰ μποροῦσα πάντα
νὰ τὸν κρατῶ σφιχτά!

Καὶ δοῦ δοῦ θέλω
γλυκὰ νὰ τὸν φιλῶ
καὶ μέσα στὰ φιλιά του
νὰ σδύσω, νὰ χαθῶ!

Ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΓΚΡΕΤΧΕΝ

Ἄχ, γύρε,
ὦ πολυπικραμένη
σὲ μιὰ δυστυχισμένη,
εὐσπλαχνικό τὸ πρόσωπό σου!

Μὲ τὴν καρδιά σχισμένη
καὶ χιλιοσπαραγμένη
κυττάς τὸ σταυρωμένο γιό σου
στὸν πατέρα κυττάξεις
ψηλά κι ἀναστενάζεις
γιὰ τὸ δικό του πόνο καὶ γιὰ τὸ δικό σου.

Ποῖος τὸ γνωρίζει
πὼς μοῦ θερίζει
ὁ πόνος μέσα μου τὰ σωθικά;
Πῶς ἡ καρδιά μου τρεμουλιάζει,
ποῖος φόβος, πόθος τὴ σπαράζει
σὺ τὸ γνωρίζεις μοναχά!

Ὁ, που κι ἂν πιάω, ὅπου γυρνῶ
πόσο πονῶ, πονῶ, πονῶ,
ἔδῳ στὰ στήθη μου βαθειά!
Κι ἄχ! μόλις μόνη μένω,
κλαίω, κλαίω καὶ δὲ σῶπαίνω,
ραγίζει μέσα μου ἡ καρδιά.

Τὶς γλάστρες στὰ παράθυρά μου,
τὶς πότισαν τὰ δάκρυνά μου,
σὰν ἔκοψα πρωὶ θαμπὰ
γιὰ σένα τὰ λουλούδια αὐτά.

Ὅταν ὁ ἥλιος μπῆκε
πρωὶ στὴν κάμερά μου,
στὴν κλίνη καθιστῇ μὲ βρῆκε
νὰ κλαίω τὴ συμφορὰ μου.

Βόηθα! Σῶσε με ἀπ' τὸ θάνατο κι ἀπ' τὸ κακό!
Ἄχ! γύρε,
ὦ πολυπικραμένη,
σὲ μιὰ δυστυχισμένη
τὸ πρόσωπό σου εὐσπλαχνικό!

ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ

Λειτουργία. Ὅργανο καὶ ψαλμοδία.

Γιγέρχεν μέσα στὸ πλῆθος. Πονηρὸ πνεῦμα
ἀπὸ πίσω της.

ΠΟΝΗΡΟ ΠΝΕΥΜΑ

Πῶς ἦσουν ἄλλην, Γιγέρχεν,
ὅταν ἀθῶα ἀκόμα
ἐρχόσουν στὸ βωμό,
ἀπ' τὴν παλιὰ σου σύνοψι
προσευχὲς ψιθύριζες
μισὰ παιδιοῦ παιγνίδια,
μισὰ τὸ θεὸ μὲς τὴν καρδιά.

Γιγέρχεν!
Ποῦ εἶν' ὁ νοῦς σου;
Μὲς τὴν καρδιά σου
τί κακούργημα;
Γιὰ τῆς μητέρας σου δέεσαι τὴν ψυχὴ
Ποῦ σὲ μαρτύριο ἀτέλειωτο κοιμήθηκε
ἀπὸ σέ;

Τίνος αἷμα στὸ κατόφλι σου μπροστά;
—Καὶ κάτω ἀπ' τὴν καρδιά σου
τί σαλεύει, μεγαλύνει
κι αὐτὸ τρομάζοντας καὶ σένα σὲ τρομάζει
ὀλέθρου μῆνιμα νὰ βγῇ στὸ φῶς;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ

Ἄλλοι μου! Ἄλλοι!
Πῶς νὰ σωθῶ ἀπ' τοὺς λογισμοὺς
ποῦ πᾶν ἐμπρὸς μου κ' ἐρχονται
φριχτὴ φοβέρα!

ΧΟΡΟΣ

Di s iae κ. λ. π.

ΠΟΝΗΡΟ ΠΝΕΥΜΑ

Ὅργη σ' ἀρπάζει!
Ἡ σάλπιγγα χτυπᾷ!
Οἱ τάφοι τρέμουν!
Καὶ σὲ ἡ καρδιά σου
ξυπνάει ἀπ' τῆς τέφρας
τὴ γαλήνη πάλι,
στὰ πύρινα μαρτύρια
σπαράζει!

τανή μας γλώσσα τόσο καλὰ πράγματα, ποὺ δὲν κο-
τάει κανένας ἀπὸ μᾶς, μήτε ὁ Ψυχάρης, μήτε ὁ
Φ. Φωτιάδης, μήτ' ἐγώ, μήτε κανένας ἄλλος νὰ
τὰ γράψῃ. Ἡ διαφορά τοῦ Βερναρδάκη καὶ τοῦ
Χατζιδάκι ἀπὸ τὸν Ψυχάρη εἶναι ὅτι ἄρτοι ὅσα
ἐρμηνεύουν τοὺς ἄλλους οἱ ἴδιοι δὲν τὰ κάνουν,
τὸ Χατζιδάκις μάλιστα πολεμᾷ καὶ τοὺς ἀνθρώ-
πους ποὺ θέλουν νὰ τὰ κάνουν). ὁ Ψυχάρης ὅμως
ἐκεῖνα ποὺ λέει τὰ κάνει κιόλας. Καὶ τὸ Βαγγέλιο
ἂν ἀγκυπᾷτε, μᾶς λέει πῶς εἶναι τίποτε ὅποιος ὀρ-
μηνέσει τοὺς ἄλλους κι ἀπὸς τοῦ δὲν κάνει ἐκεῖνα
ποὺ λέει, καὶ πῶς πολὺ μεγάλος εἶναι μονάχα ἐκεῖ-
νος ποὺ κάνει ὅ,τι λέει.

Ἐνας ἀρχαῖος, Ἀριστείδης ὁ Λοκρὸς, ποὺ τὸν
εἶχε δαγκώσει μία γάτα στὸ λαιμὸ καὶ κόντεψε νὰ
πεθάνει, ἔλεγε πὼς τὸ εἶχε μεγάλο παράπονο ποὺ
δὲν τὸν ἔφαγε ἢ ἕνα λιοντάρι ἢ ἕνα ἄλλο τέτιο με-
γάλο θηριὸ παρὰ τὴν ἐπιβίωσιν μιὰ τιποτένια γάτα.
Νὰ μὲ συμπαθᾷτε, τὸ ἴδιο τώρα κάνω κ' ἐγώ. Βλέ-
πω γιατί ἔχω μᾶτια, καὶ καταλαβαίνω γιατί δὲν
εἶμαι ἀκαταλόγιστος σὰν κ' ἐκείνον ποὺ μᾶς πολέ-
μησε πέρις, πὼς χάνεται τὸ δικό μας τὸ ἔθνος.
Ἐδῶ κι 85 χρόνια δὲν καταδέχονταν οἱ Ρουμά-
νοι νὰ ποῦν πὼς εἶναι Ρουμάνοι, ἔλεγαν πὼς ἦταν
Ἕλληνες, ἀδιάφορο ποὺ δὲν ἔξεραν νὰ μιλήσουν

Ρωμαῖκα. Τὸ ἴδιο ἔκαναν κ' οἱ Βούλγαροι ἐδῶ καὶ
τριάντα χρόνια. Ἄν ἔλεγες τότες κανένα Βούλγαρο,
εἶσαι Βούλγαρος, ἤμουνε καὶ τ' ἔβριζε κιόλας. Σή-
μερις ὅμως τῶχουν καμᾶρι πὼς εἶναι Ρουμάνοι καὶ
Βούλγαροι, δὲ μᾶς θέλουν καὶ μᾶς κάνουν καὶ τόσα
πράγματα. Δὲ φταῖνε ὅμως ἐκεῖνοι παρὰ ἐμεῖς ποὺ δὲ
βάλαμε πρὶ 200 καὶ 300 χρόνια στὰ σκολειά μας
τὴ δημοτικὴ, γιατί θὰ τοὺς ἀλλάζαμε τὴ γλώσσα,
καὶ τώρα θὰ μιλοῦσαν τὰ ρωμαῖκα, καὶ θὰ ἦταν
Ἕλληνες σὰν κ' ἐμεῖς.

Ὅπως χάσαμε ἀρτοὺς, χάσαμε καὶ θὰ χάσουμε
ἀκόμα τὸς ἄλλους, ποὺ δὲν εἶναι τρόπος νὰ μά-
θουν νὰ μιλοῦν τὴ ζωντανή μας γλώσσα, γιατί ὁ
κ. Μιστριώτης κ' ἡ συντροφιά του δὲ θέλουν νὰ τὴ
βάλουμε στὰ σκολειά. Τὴν καθαρεύουσα πάλι δὲν
εἶναι τρόπος νὰ μάθουν, ἀφοῦ τ' ἀποδείξαμε πὼς
δὲν τὴν ξέρουν ὅπως πρέπει κ' οἱ καλλιτεροὶ καθη-
γητάδες ποὺ ἔχουμε στὸ Πανεπιστήμιο. Ἀφτὰ δὲν
τὰ λέω μόνος ἐγώ, παρὰ τάχει γράφει ἐδῶ καὶ τόσα
χρόνια ὁ σοφὸς καὶ μεγάλος φιλελληνας Κάρολος
Κρουμπάχερ στὸ βιβλίο του (σελ. 155), καὶ στὸ
γράμμα του ποὺ μοῦ ἔγραψε καὶ τὸ δημοσίεψα στὴν
«Ἀντίοποι» (12 τοῦ θεριστοῦ). Ὅλους πάλι τοὺς
Ἕλληνες ποὺ ἔχουμε στὸ ἐξωτερικὸ τοὺς χάνουμε
σιγὰ σιγὰ, ἀφοῦ δὲν εἶναι τρόπος νὰ μάθουν σὲ 4

καὶ 5 χρόνια τὴν καθαρεύουσα, ἐκεῖ ποὺ κάθε ξένη
γλώσσα τὴν μαθαίνουν πολὺ καλὰ σὲ δυὸ καὶ τρία χρό-
νια. Ἄχ! ἂς ἦμουν κ' ἐγώ κανένας τρελλός, σὰν
κι ἀφτοὺς τοὺς θεότρελλους ποὺ πολεμοῦν τὴ ζων-
τανή μας γλώσσα. Ἀφτοὶ δὲν μποροῦν νὰ καταλά-
βουν, σὰ θεότρελλοι ἢ προδότες ποὺ εἶναι, τὴ με-
γάλη ὀφείλεια ποὺ ἔχουμε ὄντας θὰ εἶναι γραμμα-
τισμένοι καὶ τὰ 8 ἑκατομμύρια ποὺ εἴμεναι ἀπὸ τὸ
δικό μας τὸ ἔθνος. Γι' ἀφτοὺς δὲν εἶναι τίποτε ποὺ
ξοδεύονται τώρα σ' ὅλο τὸ ἔθνος μόνο 60 χιλιάδες
κομμάτια φημερίδες τὴν ἡμέρα, καὶ τότες θὰ ξο-
δεύονται μὲ συμπάθειο 4 ἑκατομμύρια, ὅπως μπορῶ
πολὺ καλὰ νὰ τ' ἀποδείξω. Ἀφτοὶ δὲν μποροῦν νὰ
καταλάβουν πὼς εἶναι μεγάλη ντροπὴ σ' ἐμᾶς τοὺς
συγγραφάδες νὰ γράφουμε στὴν καθαρεύουσα καὶ νὰ
πλερώσουμε «ντὶς παρὰ» γιὰ νὰ διαβάσουν τὰ βι-
βλία μας, ἀντὶς νὰ μᾶς πλερώσουν μ' ἐγκαρτίστηση
ἐκεῖνοι ποὺ θὰ διαβάσουν, καὶ νὰ βγάξουμε κ' ἐμεῖς
τίμια καὶ λέγτερα τὸ ψαμὶ μας.

Δὲ βλέπουν, γιατί εἶναι στραβοὶ, πὼς σ' ὅλα
τὰ ἔθνη ποὺ εἶναι γραμματισμένα καὶ μορφωμένα δὲ
γίνονται σκοτωμοί, καὶ μόνο σ' ἐκεῖνα ποὺ εἶναι
ἀγράμματα βγαίνουν οἱ φονιάδες καὶ κακούργοι.
Στὴν Ἑλλάδα ἔπου ὅλοι εἶναι γραμματισμένοι ἔ-
χουνε φυλακίς, μέσα ὅμως δὲν ἔχουνε φυλακισμέ-

ΓΚΡΕΤΧΕΝ

Πώς νάφευγα!
'Η ψαλμωδία μου πνάνει
στό στύθος τήν πνοή
και τῆς καρδιάς μου
τὰ βάρη σπάζει!

ΧΟΡΟΣ

Judek ergo κ. λ. π.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ

Ηνίγομ' ἐδῶ!
Τριγύρω οἱ στύλοι
σά νά μὲ σφίγγουν!
Μὲ συντρίβουν
οἱ θεοὶ! — Αἶερα!

ΙΟΝΗΡΟ ΠΝΕΥΜΑ

Κρούσον! Τὸ κρῖμα κ' ἡ ντροπή
δὲ μένουνε κρυμμένα.
Αἶερα; Φῶς;
Ἄλλοι σου!

ΧΟΡΟΣ

Quid sum miser κ. λ. π.

ΙΟΝΗΡΟ ΠΝΕΥΜΑ

Οἱ ἅγιοι γυρίζουν
τὸ πρόσωπο ἀπὸ σέ.
Τὸ χέρι νά σοῦ δόσουν
οἱ δίκαιοι τρέμουν!
Ἄλλοι!

ΧΟΡΟΣ

Quid sum miser κ. λ. π.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ

Προφτάστε με! Λιποθυμῶ!

Τί γίνονται οἱ καρφίτσες, οἱ βελόνες, οἱ πέννες ποὺ χάνουμε; Ἕνας ἐπιστήμονας ἔκαμε μερικές δοκιμές καὶ τὸ βρῆκε. Οἱ καρφίτσες ἂν πέσουν χάμου καὶ ἀνακατε-
ψοῦνε μὲ χάρματα, δὲν ἀργοῦνε νά γίνουνε λίγο λίγο σκό-
νη. Οἱ φουρκαδέλλες σὲ 154 μέρες λιώνουν ἀπὸ σκουριά.
Οἱ καλὲς ὁμως βελόνες θέλουνε 2 χρόνια καὶ μισὸ ν' ἄφα-
νιστοῦν ὁλότελα. Ἀσταλάειες πέννες λιώνουν ὁλότελα μέσα
σ' ἐνάμιση χρόνο, δηλαδὴ ἐνῶς οἱ ξύλινοι κοντυλοφόροι
εἶναι ἀκόμα ἀπείραχτοι.

νοὺς, στήν Ἀγγλία σ' 100,000 ἀνθρώπους δὲ
θαίνει μῆτε ἕνας φονιάς, γιατί εἶναι 0,48, στή
Γερμανία 0,85, στή Γαλλία 1,30, σὲ Βέλγιο 2,41,
σὲν Ἰσπανία 4,17, σὲν Ἰταλία 6,45 καὶ σὲν
Ἑλλάδα 22,50!!! (Ἀθῆναι 12 Αὐγούστου 1904).
Καὶ βλέπετε τώρα μόνοι σας πὼς ὅσο ἀγράμματος
εἶναι ἕνας λαὸς τόσο περισσότερους σκοτωμοὺς ἔχει.
Στὰ 97 σκοτώθηκαν σὲν πόλεμος μόνο 725, καὶ
κάθε χρόνο δίχως πόλεμο σκοτώνονται ἀπάνω κά-
του 800.

Βλέπω ἀκόμα πὼς τὸ ἔθνος μας χάνει τὸ χρόνο
ἀπὸ 1,360,000,000 χρυσὰ φράγκα ἕσα μὲ 15 δι-
σεκατομμύρια. Τ' ἀποδείξω σὲ πρῶτο βιβλίον μου,
καὶ μπορῶ μὲ καλύτερες καὶ περισσότερες μαρτυ-
ρίες νά τ' ἀποδείξω πάλι, ἂν μπορέσουν ν' ἀποδεί-
ξουν πὼς εἶναι ψέματα ἐκεῖνα ποὺ ἔγραψα. Ἀφτοὶ
δὲν τῶχουν καθόλου ἀνάγκη ποὺ γάνουμε τόσα τὸ
χρόνο, γιατί καὶ νά χαθεῖ ὅλους διόλου καὶ νά λεί-
ψει ἀπὸ τὸν κόσμον τὸ Ἑλληνικὸ ἔθνος δὲν τοὺς
μέλει καθόλου.

Λένε πὼς τάχα ὁ κ. Α. Πάλλης ἔκανε ἀμαρτία
ποὺ θέλησε νά μεταφράσῃ τὸ Βαγγέλιο, καὶ τυ-
φλώθηκαν καὶ δὲν εἶδαν πὼς βλαστῆμαί ὁ κ. Κόν-
τος καὶ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη καὶ τὸ ἴδιον Βαγγέλιο,
γιατί τὴν Παλαιὰ Διαθήκη τὴ λέει, «σύμμιχτον

Ο ΝΟΥΜΑΣ ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

Η ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ:

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἀρ. 10.—Γιὰ τὸ Ἑω-
τερικὸ φρ. χφ. 10

20 λεπτά τὸ κάθε φύλλο 20

ΠΟΥΛΙΕΤΑΙ: Στὰ κδόκια τῆς Πλατείας
Συντάγματος, Ὁμονοίας, Ὑπουργείου Οἰ-
κονομικῶν, Σταθμοῦ Τριχιοδρόμου (Ὁ
Φθαλμιατρειῶ) Σταθμοῦ ὑπογείου Σιδηρο-
δρόμου (Ὁμόνοια) στὸ καπνοπωλεῖο Σαρρή
Πλατεία Στουρνάρα, Ἐξάρχεια) καὶ στὸ
βιβλιοπωλεῖο «Ἑστίας» Γ. Κολάγου.

Ἡ συντροφὴ τοῦ πληρόνεται μπροστὰ
κ' εἶναι γιὰ ἕνα χρόνο πάντοτε.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Κ Α Ι

ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΜΕ

νά τὸ ποῦμε, μ' ὅση καλὴ θέληση καὶ ἂν ἔχουμε,
πὼς τὸ Βασ. Θέατρο, μὲ τὸν διορισμὸ τοῦ κ. Τέλη
Πεισώλη, βρῆκε τὸν ἀνθρώπο τοῦ. Ὁ καινούριος
χορηγιστὴς—διευθυντὴς (δὲν ξέρουμε καλὰ καλὰ
ποῖον τίτλο τοῦδωσαν καὶ ποῖος τοῦ τιμωρεῖ) τὸ
σπουδαιότερο προσὸν ποῦχει γι' αὐτὴ τὴ θέση εἶναι
ἡ φίλτα τοῦ μὲ τὸν κ. Θῶν καὶ τίποτ' ἄλλο, γιατί
ἂν θυμηθοῦμε τίς περιφημὲς θεατρικὲς κοιτικὲς τοῦ,
τότε οὔτε γιὰ πομπῆς τοῦ Βασιλικοῦ ἔκανε.

Διορίστηκε ὅμως, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαῖο,
μόνο καὶ μόνο γιὰ νά κρεμάει τὸ κεφάλι τοῦ κάτω
ἀπὸ τὸ θεωρεῖο τοῦ, ὅπως ἔβριε στήν παράσταση
τοῦ «Φάουστ», καὶ νά σουφρώει ἐπιδειχτικὰ τὰ
φρύδια τοῦ ἂν τὸ κλαγγὸν ἢ τὸ κοντραμπάσο τῆς
ὁρχήστρας χάσει ναμὶά νότια.

εἶδος κήποφύλιον τέρας» (λόγ. Ἑρμ. σελ. 147) καὶ
γιὰ τὸ Βαγγέλιο λέγει πὼς «πανταχόθεν πρέπει
τὰ δδελόγματα ταῦτα (τύποι ἀνθρώπων) ἐκ τῆς Κ.
Διαθήκης ν' ἀποσκορακισθῶσι, ἵνα μὴ ἡ ἱκανὴς
βάρβαρος καὶ μοχθηρὰ αὐτῆς γλώσσα βαρβαρώτερον
εἴη καὶ μοχθηρότερον διὰ τῶν σφαλμάτων τῶν ἀν-
τιγραφῶν διακρίται». (ἔφτου σελ. 349, τὸ ἴδιον καὶ
σελ. 38).

Γιὰ τὴ μεταφράση τῆς Ὁρίστειας τοῦ κ. Σω-
τηρικῆς ἤθελαν νά μᾶς κηψουν καὶ τὸ Βασιλικὸ
θέατρο, ἐπειδὴς τάχα πονοῦσαν τὴν ἀρχαία Ἑλλη-
νικὴ γλώσσα. Καὶ δὲν τοὺς μέλλει καθόλου ποὺ δὲ
μποροῦμε νά τὴ μάθουμε σὲ 15 καὶ 20 χρόνια στὰ
δικὰ μας τὰ σχολειὰ, καὶ πρέπει νά πᾶμε σὲ τὴ
Γερμανία νά τὴ μάθουμε ἀπὸ τοὺς ξένους, ἐκεῖ ποὺ
μποροῦσαμε πολὺ καλὰ νά στείλουμε στὸ διάβολο
τὴν καθαρεύουσα, καὶ μὲ ὅλη μας τὴν ἐφοχλία νά
μάθουμε σὲ 4 καὶ 5 χρόνια τὴν προγονικὴ μας
γλώσσα, καὶ νάχουμε 300 χιλ. τουλάχιστο Ἑλλη-
νες ποὺ νά ξέρουν καλὰ τὴν ἀρχαία Ἑλληνική.

Ὦντας τὰ συλλογιόμαί δὲ ἄφτά, καθὼς καὶ
τὴ θρησκεία μας ποὺ κοντινοῦμε νά τὴ χάσουμε μὲ
τὴν καθαρεύουσα, λέω μὲ τὸ νοῦ μου πὼς ἂν εἶναι
γιὰ νά χαθεῖ τὸ δικὸ μας ἔθνος, ἂς μὴ χάνουνταν
μονάχ' ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀκαταλόγιστους καὶ τὴν

Ἀφοῦ εἶτανε τυχερὸ νὰ μὴ διοριστεῖ στὴ θέση
αὐτὴ κανένας ἀνθρώπος μὲ πραγματικὴ ἀξία, κανέ-
νας ποὺ νά ξέρει τὴ δουλιὰ τοῦ καὶ ποὺ νά μπορέ-
σει νά φέρῃ τὸ θέατρο καὶ ποὺ τὰξίζει νά φτάσῃ,—
ἀφοῦ λοιπὸν ποὺ λέτε, τὸ θέατρο δὲν εἶτανε τυχερὸ
νὰ βρεῖ τὸν διευθυντὴ τοῦ ἀπόξω, ἔπρεπε νά τὸν
ζητήσῃ ἀπὸ μέσα, ἀπὸ τὸ ἴδιον τὸ προσωπικὸ τοῦ.

Κ' ἔχει ἕνα ἀνθρώπο καταλληλότερο νά τὸ διευ-
θύνῃ, ἕνα ἀκούραστο καὶ φιλότιμο ἐργάτη ποὺ,
χωρὶς φωνὲς καὶ οὐκλάμα, ἡσυχά ἡσυχά, μᾶς ἔ-
δειξε καὶ δουλιὰ καὶ ἱκανότητα. Μὰ φαίνεται πὼς δὲν
ἤρθε ὁ καιρὸς νάναμειβόνται οἱ Οἰκονόμου, ἀφοῦ
βασίλευουν ἀκόμα οἱ Πετσόληδες.

Ἄλλες κουβέντες δὲ χρειάζονται.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ

τῆς Βουλῆς παίχτηκε μὲ μοναδικὴ ἐπιτυχία τὴν
περασμένη Τετάρτη τὸ πρῶτο σὲ Ἑθνικὸ θέατρο τῆς
ἑδοῦ Σταδίου. Τίποτα δὲν ἔλειψε. Οὔτε τὰ γέλια
τοῦ κ. Θεοτόκη, οὔτε ὁ ἀγασμός, οὔτε ὁ λόγος τοῦ
κ. Τριφυλοῦ.

Στὸ τέλος—μᾶς πληροφορήσαν οἱ φημερίδες—
ὁ κόσμος ποὺ παρευρίθηκε στὴν παράσταση συγχα-
ρηκε τοὺς κ.κ. ἑθοποιούς. Καὶ πολὺ δίκαια. Κουρα-
στήκανε τόσο οἱ ἀνθρώποι νά παίξουν καλὰ τὸ ρόλο
τοῦς. Ὅλοι καλομελετημένοι πέρα πέρα.

ΛΕΜΕ

μεθαύριο ποὺ θά παρουσιάσῃ στὴ Βουλὴ τίς
περίφημες οικονομίες τῆς ἡ Κυβέρνηση, νά
βρεθεῖ ἕνας πατριώτης βουλευτὴς καὶ νά φω-
νάξῃ στοὺς Θεοτόκηδες καὶ στοὺς Λεβιδήδες
καὶ στοὺς ἄλλους συμμορτίτες τοὺς.

— Βρὲ θεομπαίχτες, τί ἤρθατε δῶ καὶ
μᾶς σαλιαρίζετε γιὰ οικονομίες; Θέλετε μὲ τὰ
σωστά σας οικονομίες; Ἀντὶ νά πετάξετε τό-
σους φτωχοὺς φαμελίτες στοὺς δρόμους, ἀντὶ
νά φαλιδίσετε τὸν τιποτένιο μιστὸ τοῦ Εἰρηνο-
δίκη καὶ τᾶλλου μικροπαλλήλου, φαλιδίσετε
τοὺς δικούς σας μιστοὺς πρῶτα καὶ ἀρχῆς καὶ
τοὺς δικούς μας ὕστερος. Διγοστήτε καὶ τὸν
ἀριθμὸ μας. Τί χρειάζεσαστε τόσοι; Ἐμεῖς
χρειωκοῦσαμε τὸ ἔθνος, καὶ ἔπρεπε ὅχι μόνο
νά μὴν πάρουμε ποτές ἔχταχτα ποσά, παρὰ νά
ξεράσουμε καὶ ὅσα πήραμε ἴσια μὲ τώρα.

Τέτιος βουλευτῆς, φοβοῦμαστε, δὲ θά βρε-
θῇ. Μὰ τότε πρέπει νά σηκωθοῦν οἱ ἀδικημέ-

καθαρέβουσά τοὺς, ποὺ εἶναι σὲν ἐκεῖνη τὴν τιπο-
τένια γάτα, καὶ ἂς ἔρχονταν κανένας ἄλλος μεγάλο,
ἄγριο καὶ ἀνήμερο θεριό, σὲν καὶ ἐκεῖνον τὸν παλιό
τὸν Τσινκισχάνη ἢ τὸν Γαμεράνο, καὶ ἂς μᾶς ξεπά-
στρεβε ἀπὸ τὸν κόσμον.

Ἀχ! ἀδέρφια μου Ἑλληνας, ἄχ! ἀγαπητοὶ μου
Ρωμιοί! Ἀφτοὶ ποὺ πολεμοῦν τὴ γλώσσα μας καὶ
καταστρέφουν τὸ ἔθνος δὲ θαίνονται νά μᾶς πολε-
μήσουν ἀντίκρου καὶ ἀντίκρου ὅπως τοὺς πολεμοῦμ' ἐ-
μεῖς, καὶ ὅπως πολεμοῦν οἱ πολιτισμένοι καὶ τίμιοι
ἄνθρωποι, μὲ τὴν πέννα μὲ τὴν ἀλήθεια καὶ μὲ τὴ
λογική. Σὰ ληστές μὲ τὴ βία καὶ σὰ γριούλες μὲ
παρκαῦθια θέλουν νά μᾶς πείσουν. Μὰ σεῖς ἀπὸ
ποῖον περιμένετε βοήθεια καὶ δὲν πασιζέται μὲ
κάθε τρόπο νά γλυτώσετε ἀπ' αὐτοὺς ποὺ πίνουν τὸ
αἷμα σας, καὶ σὲ 50 ὡς 100 χρόνια ἀκόμα τὸ πολὺ
μποροῦν καὶ ὁλότελα νά σας χάσουν; Οἱ ἄνθρωποι
τώρα δὲν εἶναι ὅπως ἦταν μπροστὰ, καὶ ὁ σημερινὸς
Καίσαρ, ποὺ ἔστειλε καταπάνω μας τὸ στρατηγὸ
τοῦ Γκόλτς, δὲ μοιάζει καθόλου τὸν ἀρχαῖο, τὸν
ἀξέχαστο ἐκεῖνον Καίσαρ, ποὺ εἶχε πεῖ μιὰ φορὰ
στοὺς Ἀθηναίους «ποσάκις ὕμης ὑπὲρ σωφῶν αὐτῶν
ἀπολλυμένων; ἢ τῶν προγόνων δόξα περιτώσει;»